

[PRZEPEŁCIE *sb n*

G sg przepelciã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. przepleć.

Usunięcie, wyplewienie chwastów; przen:

Wyrażenie: »przepełcie kąkolu«: widzimy wŕzyŕcy iż [Kościół] potrzebuie rãtunku/ potrzebuie poprãwy/ tak z ŕtrony nãuki iãko y fkãżonych obyczãiw/ potrzebuie przepelciã Kãkolu y motłochu/ ktorym [...] zãroŕlã pŕzenicã zãrnã onego niebieskiego [...] prawdy Bożey GrzegŻarnPos 1597 a3v (Linde s.v. przepleć).

Cf PRZEPLEĆ

LWil